

nejen nezbytné předměty, nýbrž i ty, jichž jest zapotřebí k výhodnému provozování, odpovídajícím osobním (rodinným) poměrům živnostníkovým. Že tento předpoklad jest v tomto případě splněn, jest v napadeném usnesení správně doličeno a případ nevyžaduje ku svému objasnění posudku znaleckého.

Čís. 5666.

Narodilo-li se dítě po 300 dnech po manželově úmrtí, platí domněnka, že dítě jest nemanželským. Lhostejno, že dítě bylo zapsáno do matriky jako manželské. Uznal-li nemanželský otec v tomto případě otcovství, není třeba, by bylo zjišťováno zvláštním sporem aniž, by bylo vyčkáno vyřízení žádosti matky za opravu matriky.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1926, R I 19/26.)

Jan B. doznal, že souložil s nemanželskou matkou v kritické době, a nepopřel otcovství k dítěti narozenému dne 25. června 1917, platil z počátku výživné, později však se je zdráhal platiti jen proto, že dítě bylo zapsáno v matrice jako manželské dítě Jana H-a, manžela nemanželské matky, jenž zemřel dne 30. března 1916. Žádosti poručníka dítěte o placení výživného bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Vytykané zmatečnosti tu není. Nesporno jest, že nezletilé dítě Jan, narozené dne 25. června 1917, bylo zapsáno do matriky narozených jako manželské dítě manželů Jana a Josefa H-ových, této rozené S-ové, proto, že ani faráři a dle jeho zprávy podané soudu ani manželce nebylo známo, že manželství zmíněných manželů bylo smrtí Jana H-a, dne 30. března 1916 nastalo, rozloučeno. Bylo tudíž dítě narozeno v době po úmrtí manžela 300 dnů daleko převyšující a tu podle §u 156 obč. zák. a contr. vyplývá, že domněnka, že toto dítě bylo zrozeno mimo manželství, nastala ihned a nebylo by třeba v případě, že by se bylo při křtu o rozloučení manželství vědělo, žádného zákroku, by dítě bylo soudem za nemanželské prohlášeno. Jest nyní řešiti otázku, nastala-li na tomto stavu dítěte nějaká změna tím, že bylo do matriky zapsáno jako manželské. Zápisem tímto nebyla ta skutečnost, že dítě bylo teprve po smrti manžela počato a tudíž dávno po uplynutí lhůty § 138 obč. zák. narozeno, odstraněna, naopak dítě bylo považovati po samém zákonu za zrozeno mimo manželství a tento rodinný stav dítěte zůstal nektnut i zmíněným zápisem do matriky, jenž se stal v dobré víře a v neznalosti změn nastalých daleko před narozením dítěte. Netřeba tu, by bylo zvláštním sporem zjištěno nemanželské zrození, když není ani nemanželským otcem bráno v odpor, vždyť tento nejen že uznal otcovství, nýbrž i platil na dítě — nyní však svou povinnost k výživě odsunuje na dobu, až bude nezletilý Jan H-a v matrice narozených zapsán za dítě ne-

manželské. V tom, že rekursní soud vycházejí z ustanovení zákonných — jsou to §§ 138, 155, 156 obč. zák. — došel k názoru, že nezl. Jan H-a jest nemanželským synem stěžovatele, aniž vyčkal vyřízení žádosti matky za opravu matriky narozených, nedopustil se porušení zákona a postup jeho není nikterak zmatečným.

Čís. 5667.

Nepřípustným jest rekurs do usnesení odvolacího soudu, jímž byl zamítnut návrh na doplnění odvolacího rozsudku ve výroku o útratách.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1926, R I 28/26.)

Nejvyšší soud odmítl rekurs do usnesení odvolacího soudu, jímž byl zamítnut návrh na doplnění rozsudku odvolacího soudu ve výroku o útratách.

Důvody:

Dle §u 528 c. ř. s. jsou rekursy do rozhodnutí soudu druhé stolice v otázce útrat nepřipustnými. Tento předpis zní všeobecně a proto jest v tomto směru lhostejno, zdali soud druhé stolice v příčině útrat přezkoumal rozhodnutí soudu první stolice, či sám učinil útratový výrok; dále je lhostejno, zdali jde o výši útrat či o jinou otázku týkající se útrat, lhostejno též, zdali útratové rozhodnutí soudu druhé stolice se stalo z důvodů hmotných či formálních. Nepřípustným jest tedy rekurs do usnesení odvolacího soudu, jímž bylo rozhodnuto o odvolání (stížnosti) do doplňovacího rozsudku prvního soudce v otázce útrat a rovněž nepřipustným jest i rekurs, o nějž jde. Napadeným usnesením zamítl odvolací soud návrh žalované na doplnění odvolacího rozsudku ze dne 12. listopadu 1925 co do výroku o útratách. Nemůže tedy býti pochybnosti o tom, že napadené usnesení odvolacího soudu obsahuje rozhodnutí v otázce útrat ve smyslu hořejších vývodů. Bylo proto rekurs odmítnouti, což dle §§ 523 a 528 c. ř. s. měl učiniti již soud první, po případě soud druhé stolice.

Čís. 5668.

Kompensační obchod uhlím za potraviny, pokud odporuje předpisům o tom vydaným, jest nicotným. K nicotnosti jest přihlížeti z úřadu.

Aby při takovéto nicotné smlouvě nastalo spravedlivé vyrovnání majetkových přesunů, nestačilo by vrátiti stejné množství zastupitelných věcí téhož druhu, nýbrž by musel kompensator vydati výtěžek, jehož docílil prodejem uhlí, a těžarstvo naproti tomu nahraditi hodnotu, kterou mělo dodané zboží v době spotřebování.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1926, Rv I 1190/25.)